

Men nej! — förgäfves denna tunga
 En enda dråppa mer förmår
 Hon knappast hwäser fram Gutär = = =
 Gden fjölden updr blod och lunga
 Och benen domna i min bädd
 Min hand blir is, min näsa watten
 Min fot en klump = = = och hela natten
 Regerar själen yr och rädd.

Ja, där som fordom på min kista
 En grön och skymlig flaska stog
 Står nu en skål från Silljans krog
 Med blott wäsla til mit sista
 Och hafwer soppa i et stop,
 Et Turkiskt papper med Jalappa
 En piller burck, min gamla kapp
 Bli bo = uppteckning altihop.

Anmärckning wid Fria Samhällens upkomst *)

Tyranniet är alltid uphofwet til frihetens lif hos et modigt Folk. Undertryckta efter at hafwa warit fria, hafwa de gripit til wapen = mot deras Tyranner; De hafwa trotsat döden, för at affkudda sig wäldets ol; med mycket Hjeltemod och beständighet hafwa de åter blifwit fria. Lyckeliga då, om sjelfswäld ej inritar sig, om Goda Lagar stadga deras styrelse och drifwa tillbaka de oenighets ordsaker som härstyta utaf sakens natur eller Politiska händelser.

*) Insändt.

N:o 57 utkommer den 3 Julii.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

Dag - Bladet:
Wälsignade Tryck - Friheten.

Andra Skåcken,

N:o 57.

Stockholm den 3 Julii 1782.

En Sommar natt *)

Tråd fram Du nattens Gud at Solens lågor dämpa
Bjud Stjernan på din Sky mot morgonrädnan kämpa
Öfr ljumma böljan kall
Slut ögats förlåt til, kom lindra qual och krämpa
Och blodets ångst och swell.

Ditt täcke skymmer allt — beträcktom Floras gårdar
Hur skönsta högder syns som mörcka grifte wårdar
Där Korsh och spetsar stå,
En Turtur dufwa gnyr, Mullwador, Demar, Wårdar
Ur sina kamrar gå.

Wid fjällan är allt tyst, knapt rör sig mygg och myra
När mot des klara djup Timantes i sin yra
Bespeglar månans klot,
På grenen af en Alm Alexis hängt sin lyra
Och slumrat wid des fot.

Där ligger faret skjult och watten-kannan lufa
Ej syns en enda hand i något fjärl ingjuta

Sig

*) Poëm som jag öfverkommit och som rör en så origenel författare som
aldrig behöfwer låna utan af naturen. Utgif.

Sig hunden lagt i ring
 Förbi i tysta språng sig hararne framskjuta
 Och stacka fältet kring.

Än sitter Vårkan tyst, sin gröna dörr tilltärper
 I Råg skyln någon gång den swarta foglen knäpper
 Wid Syrshans fråna ljud
 Helt lågt syns Swalans flygt, när Pan des wingar släpper
 Till regnets sjörebud.

Ur gråset skymtar fram Ringblomman och blåsippan
 Just där sås Arlan sprang — den skogens Klippertippan
 Med sina snabba tripp
 Hör Sparfvens spåda gval och ungarna på klippan
 Rip — Rip — Rip — Rip. Rip — Rip —

Kring Nattens Majestät sig alt i dwala säncker
 Mot rådnan af et måln en aldrig Urna blåncker.
 Uppå en Attehögd
 Bland drakar där på gods, bland blöf och dyra skjäncker
 Sig Plato sagta smög.

Nu råder nattens Gud och ögat will sig luta
 Lågg bort din pipa Pan, Alexis tag din luta
 Och sjung i skogens hwalv.
 Cycloper! Fauner! Tyst — hålt upp at tjuta
 Wid storm och jorda skalf.

Ej spådoms foglen må Augurens anda willa
 Bjud tystnad up i skyn, bjud Neptun at bli stilla
 Och Thetis hålla mund
 Befall at klippans spets må tysta floder spilla
 På denna dyra stund.

Tillåt Sirenen ej wid stranden sig få lisa
 Bryt Cupidoneas arm som slingrar hennes trösa

Och grumlar flod och ålf
 Må Sunnanvädret knapt den minsta ilning röja
 Apollo spelar sjelf.

Arachne släpp din väf, och lått din ränning stanna
 Kan du ditt ömma bröst mot lustans wäld bemanna?
 Din spole återtag
 Vulcan lagg slaggan ner, håll handen för din panna
 — Men nu — Nu somnar jag.

China *)

Dynastierna hafwa brjät efter önskan men haft olika slut. Det war naturligt at Kejsare upammade uti Krigsbeswärligheter och som hunno til at affätta en slägt nedfänkt uti wälluster, bibehålllo den dygden som de pröfwat så gagnande och derjemte hade forhåga för de wälluster hwars påföljder warit så bedröfweliga, men sedan 3 eller 4 Regenter fört efter hwarandra Spiran, så bemåstrade sig förbärfwet, diwersföddet, lättjan och wällustiga nöjen helt och hållit Thronfölgarens sinnen: De innesångde sig innom sit Slott, Deras förstånds styrcka aftynade, Deras lifstid förkortades, Familien astog; De stora blifwa wäldiga, Endringar få förtroende; man sätter endast barn uppå Thronen; Slottet bår fiendskap til Riket; et lättjefult Folk som upfyller Häfwet förstör arbetaren; Kejsaren är mördad eller undanrögd genom en wäldswärkare som sjelf skapar sig til Kejsare och grundar sin Famille och dennas 3:dje eller 4:de Uttelägg följer de förras Exempel och inneslutar sig uti sit Palais.

Chineserna hafwa nog förstånd at binda sig wid det wäsenteliga, wid en förnuftig Sedolära och tillika wälgörande, som med få bud men mycken utöfning, förekommer oredor, förenar genom inbördes tjenester alla lemmar i Samhället, och försätter i fridens skidte Statens sällhet, Et Folkslag således styrd genom seder, hwad fel det eljest må hafwa, skal altid wara mera lyckeligt än Folkslag som äro hyssade genom smak och regerade af bruk eller plågseder.

*) Insändt.

Insändt.

En orättwisa som gemensligen är Folkets, i synnerhet et fritt och oroligt folkslags, är, at tilräkna dem som hafwa styrelsen i händer de olyckor för hwilka de minst kunna swara. Cancellaren uti Angeland Grefwe Clarendon hwars rätta namn är Eduard Syde, en uplyst, dygdig, och oombytlig Minister midt uti et mycket förderfwat Håf föll i onåd emedan et Krig företagit emot Des råd ej aflopp efter önskan. Carl den 2:dra seendes uti Honom en Wis Man, et alfvarsamt och okonstlat upförande, och intet en Smickrares höfslighet, älskade honom ej mera, såg honom ogerna: Han tog Sigillen ifrån Honom. En anklagare syntes emot honom uti Parlamentet. Den förnämsta klagomåls punkten war Dyn Kerckens försälgning: et updigtat brott, så framt man icke gör et brott utaf hwart enda råd som ej afseper efter önskan. Rätom och lägga det til, at omständigheterna rättfärdigade detta rådet. Clarendon förklarad Landsflyktig blef nödgad lämna Angeland och uprättade sit hemwist i Frankrike, hwarest han skref sit öddeliga wärk kallad: Historien om de sista borgeliga Krigen uti Angeland.

Annonce.

Den 29:de i förra Månaden förlorades nya Krigs Reglementet kring Skjepps tracten, den samwets granne Christeliga och rättsinniga menniska som uphittat det ware så god och inlämne det i Boklådan wid Riddarhustorget, så mycket mera ölsjändt, som utom at det war fullplåtrat och öfwerstrukt i alla bräddar och interfolierat med hela art afwen tätt fullskrifna, så woro des blå pärmar något nerdammade af kli, i ryggen war en smarats liksom af en sabel, in på främsta pärmen war händelsewis skrifwit femte Monarchien och på den eftersta war med penna tecknat Herculis Stoder, med öfwerstrukt Heic Scamus.

Tils vidare under den varmaste Sommar-tiden kommer Wälsignade Tryck-Friheten ej oftare ut än en gång i weckan, nemligen alla Onsdagar, blott för den ordsaken at då ingen orkar låsa, och än mindre köpa, så äro Tryck och omkostningar ändå lika stora. Så snart det nänsin bär sig, utkommer den efter wanligheten hwarom skal averteras.

N:o 58 utkommer den 10 Julii.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

Dag = Bladet:
Wälsignade Tryck = Friheten.

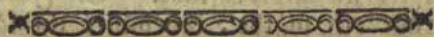
Andra Skäcken,

N:o 58.

Stockholm den 10 Julii 1782.

Sörsök til en vers at sätta under en rik Zerres Portrait,
som är mycket brillant, men som egendoms Zerre
föga nyttig för sina bönder och torpare. *)

Voici, des beaux arts, le digne Protecteur,
Voici, qui reunit, tous les talents possibles:
Il est adroit et poli, Il est doux et flexible;
Il est bon et genereux; Poete et Orateur.
Mais --- hélas! ces qualités, si brillantes et si belles,
Qui produisent chaque jour, une attention nouvelle
Ne sont pour son domaine qu'une source de malheurs.

Tänkar, öfwer Calmare Slotts Torns förvandling til et wä-
derqwarms ställe, för Regale Bränneriet. **)

Procedes huc, et non ibis amplius.

„Du stolta Torn! som trotsar äldren isfrån Hedenhöds, hwilkens Ru-
„nor ej wägar tefna dina Anor, utan endast med wördnad omtala
„dina Martialiska Bedrifter.

„Du förskräckande Torn! som med dina fyra Massive Ständ-
„Drabanter bewarat Göttha Rikets gränstor, och helt ansvarfamt
„emottagit flere högmödiga Prinsars knäböjningar.

„Du

*) Insändt. **) Dito.

„Du eldsprutande Torn! som bewisar Götternes hjertemod och
„brinnande hjerta för Gädernes Landets Ära.

„Du ojemförliga Torn! som, under förräderiet, likväl utgår
„dar, fördubblar modet, segrar och frögdar Kong Carls Swenska
„hjerta.

„Du höga Torn! som alltid förödmjukat Utlänningar, din blot-
„ta åsyn har muntrat underhafwande och ditt Götiska utseende har
„jagat welkingar.

„Du urgamla Torn! din förvandling nalkas, din tåcka Borg-
„gård förlorar sig, dina bombfria hwall och dina stadiga murar lik-
„som sjukna af owanliga rökångor.,,

Så torde, kan hända, en gammal Götthe talat, om han nu lef-
wat; til äfventyrs kunde och en Engelbreckt, Sturarne och flere de-
ras Likar brukat samma Tungomål.

Men hwad urmodiga och swaga Reflexioner! än underligare:
man hörer här och där ännu tokar sucka öfwer det hufwudslofa Slotts-
Tornet. Dese hinna icke så långt tillbaka at weta, huru et af wis-
dom prunkande Athen nu är begrawit under en den tjockaste okun-
nighets dy, huru et af Nitedomar lysande Carthago nu är en fattig-
stufwa för allmose-hjon, huru et befallande Rom nu är en de for-
dom lydandes tjänare, huru tåta förändringar, det stora, det hela,
det minsta på jordklotet är underkastadt. Et Folk kryper fram ur
eländet til högsta pragt och wälde, bibehåller sig länge, går omsider
fråstegången och förlorar sig. Et annat Folk har ur minnes håfd
på mandom och ära, stundom stiger, stundom faller dess Barometer,
stundom offeras på frihets Altaret, hwarunder de största gerningar
werkställas i likhet med de lyckeligaste folkslag, stundom falier sma-
ken på Climatets förändring, om den wore möjlig, stundom blie
hogen utstald för äfventyrliga försök, at återställa Götternes för-
lorade mannamod, under det sådane förbättrings-medel upptänkas,
som wäl gifwa hastigt courage, men sluteligen förderfwa både kropp
och seder.

Et annat Folk, som gifwit de största Föreläsningar och exem-
pel uti Wapnebrak, får åtnögas at dansa efter andras musique.

Et

